

DOHOVOR RADY EURÓPY O PRANÍ ŠPINAVÝCH PEŇAZÍ, VYHLADÁVANÍ, ZAISTENÍ A KONFIŠKÁCII ZISKOV Z TRESTNEJ ČINNOSTI A O FINANCOVANÍ TERORIZMU

Varšava, 16. 5. 2005

Preambula

Členské štáty Rady Európy a ostatní signatári,

Berúc do úvahy, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu medzi jej členmi;

Presvedčení o potrebe uskutočňovania spoločnej trestnej politiky zameranej na ochranu spoločnosti;

Berúc do úvahy, že boj proti závažnej trestnej činnosti, ktorá sa stala narastajúcim medzinárodným problémom, vyžaduje použitie moderných a účinných metód na medzinárodnej úrovni;

Veriac, že jedna z týchto metód pozostáva z odňatia ziskov a nástrojov z trestnej činnosti páchatelom;

Berúc do úvahy, že na dosiahnutie tohto cieľa musí byť vytvorený aj dobre fungujúci systém medzinárodnej spolupráce;

Zohľadňujúc Dohovor Rady Európy o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti (ETS č. 141 - ďalej len „dohovor z roku 1990“);

Odvolávajúc sa na Rezolúciu 1373 (2001) o hrozbách pre medzinárodný mier a bezpečnosť zapríčinených teroristickými činmi prijatú Bezpečnostnou Radou Organizácie Spojených národov 28. septembra 2001, a najmä jej odsek 3 písm. d);

Odvolávajúc sa na Medzinárodný dohovor o potláčaní financovania terorizmu prijatý Valným zhromaždením Organizácie Spojených národov 9. decembra 1999, najmä jeho články 2 a 4, ktoré zaväzujú zmluvné štáty zabezpečiť trestnosť financovania terorizmu;

Presvedčení o potrebe neodkladne prijať kroky na ratifikáciu a úplné vykonávanie vyššie uvedeného Medzinárodného dohovoru o potláčaní financovania terorizmu,

dohodli sa takto:

I. KAPITOLA
VYMEDZENIE POJMOV

ČLÁNOK 1
VYMEDZENIE POJMOV

Na účely tohto dohovoru:

- a) „zisk“ znamená akýkoľvek ekonomický prospech pochádzajúci alebo získaný priamo alebo nepriamo z trestnej činnosti. Môže ho tvoriť akýkoľvek majetok uvedený v písm. b) tohto článku;
- b) „majetok“ zahŕňa akýkoľvek majetok, hmotný alebo nehmotný, hnutel'ný alebo nehnuteľný a právne písomnosti alebo nástroje preukazujúce nárok alebo podiel na tomto majetku;
- c) „nástroje“ znamenajú akýkoľvek majetok použitý alebo určený na použitie akýmkoľvek spôsobom, úplne alebo sčasti, na spáchanie trestného činu alebo trestných činov;
- d) „konfiškácia“ znamená trest alebo opatrenie nariadené súdom v konaní o trestnom čine alebo trestných činoch, ktorého výsledkom je právoplatné odňatie majetku;
- e) „predikatívny trestný čin“ znamená každý trestný čin, z ktorého pochádzajú zisky, ktoré sa môžu stať predmetom trestného činu uvedeného v článku 9 tohto dohovoru;
- f) „finančná spravodajská jednotka“ (ďalej len „FIU“) znamená ústrednú národnú agentúru zodpovednú za prijímanie (a v prípade oprávnenia požadovanie), analyzovanie, šírenie a sprístupňovanie finančných informácií príslušným orgánom
 - i týkajúcich sa podozrivých ziskov a možného financovania terorizmu, alebo
 - ii vyžadovaných vnútroštátnymi právnymi predpismi;na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;
- g) „zmrazenie“ alebo „zaistenie“ znamená dočasný zákaz premeny, zničenia, prevodu, nakladania alebo pohybu s majetkom, alebo dočasné prevzatie správy alebo kontroly majetku na základe príkazu vydaného súdom alebo iným príslušným orgánom;
- h) „financovanie terorizmu“ znamená konania uvedené v článku 2 vyššie uvedeného Medzinárodného dohovoru o potláčaní financovania terorizmu.

II. KAPITOLA
FINANCOVANIE TERORIZMU

ČLÁNOK 2

UPLATŇOVANIE DOHOVORU VO VZŤAHU K FINANCOVANIU TERORIZMU

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby mohla uplatňovať ustanovenia obsiahnuté v kapitolách III, IV a V tohto dohovoru vo vzťahu k financovaniu terorizmu.

(2) Každá strana najmä zabezpečí, aby bola schopná vyhľadať, vypátrať, identifikovať, zmraziť, zaistiť a skonfiškovať majetok zákonného alebo nezákonného pôvodu, použitý alebo určený na použitie akýmikoľvek prostriedkami, úplne alebo sčasti, na účely financovania terorizmu alebo zisky z tohto trestného činu, a poskytnúť spoluprácu na tento účel v najširšom možnom rozsahu.

III. KAPITOLA

OPATRENIA, KTORÉ JE POTREBNÉ PRIJAŤ NA VNÚTROŠTÁTNEJ ÚROVNI

ODDIEL 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 3

OPATRENIA NA KONFIŠKÁCIU

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, ktoré jej umožnia konfiškáciu nástrojov a ziskov alebo majetku, ktorých hodnota zodpovedá takýmto ziskom a majetku nadobudnutému za špinavé peniaze.

(2) Ak sa odsek 1 tohto článku vzťahuje na pranie špinavých peňazí a na kategórie trestných činov uvedených v prílohe dohovoru, každá strana môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 1 tohto článku sa použije:

- a) výlučne v rozsahu, v ktorom možno za trestný čin uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou trestnej sadzby vyššou ako jeden rok. Každá strana však môže k tomuto ustanoveniu urobiť vyhlásenie vo vzťahu ku konfiškácii ziskov z daňových trestných činov iba na účely umožnenia konfiškácie takýchto ziskov na vnútroštátnej úrovni, ako aj prostredníctvom medzinárodnej spolupráce, na základe vnútroštátnych a medzinárodných právnych predpisov o vymáhaní daní a pohľadávok; a/alebo
- b) iba na zoznam vymedzených trestných činov.

(3) Strany môžu ustanoviť povinnú konfiškáciu vo vzťahu k trestným činom, ktoré podliehajú režimu konfiškácie. Strany môžu do tohto ustanovenia zahrnúť najmä trestné činy prania špinavých peňazí, obchodovania s drogami, obchodovania s ľuďmi a iné závažné trestné činy.

(4) Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia, aby vo vzťahu k závažným trestným činom alebo trestným činom podľa vnútroštátneho právneho poriadku mohla žiadať, aby páchatel preukázal pôvod údajných ziskov alebo iného majetku podliehajúceho konfiškácii v rozsahu, v ktorom je táto požiadavka v súlade so zásadami vnútroštátneho právneho poriadku.

ČLÁNOK 4

VYŠETROVACIE A PREDBEŽNÉ OPATRENIA

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na umožnenie rýchlej identifikácie, vypátrania, zmrazenia alebo zaistenia majetku podliehajúceho konfiškácii podľa článku 3, najmä aby uľahčila vykonanie neskoršej konfiškácie.

ČLÁNOK 5

ZMRAZENIE, ZAISTENIE A KONFIŠKÁCIA

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa opatrenia na zmrazenie, zaistenie a konfiškáciu vzťahovali aj na:

- a) majetok, na ktorý boli zisky premenené alebo prevedené;
- b) majetok nadobudnutý z legálnych zdrojov, ak zisky boli úplne alebo sčasti zmiešané s týmto majetkom, až do odhadovanej hodnoty zmiešaných ziskov;
- c) príjem, alebo iné výhody vyplývajúce zo ziskov, z majetku, na ktorý boli zisky premenené alebo prevedené alebo z majetku, s ktorým boli zmiešané, až do odhadovanej hodnoty zmiešaných ziskov; rovnakým spôsobom a v rovnakej miere ako zisky.

ČLÁNOK 6

SPRÁVA ZMRAZENÉHO ALEBO ZAISTENÉHO MAJETKU

Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na riadne spravovanie zmrazeného alebo zaisteného majetku v súlade s článkami 4 a 5 tohto dohovoru.

ČLÁNOK 7

VYŠETROVACIE PRÁVOMOCI A TECHNIKY

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na udelenie oprávnenia súdom alebo iným príslušným orgánom nariadiť sprístupnenie alebo zaistenie bankových, finančných alebo obchodných záznamov na účely vykonania úkonov podľa článkov 3, 4 a 5. Strana neodmietne konať podľa ustanovení tohto článku z dôvodu bankového tajomstva.

(2) Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie odseku 1, každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, ktoré jej umožnia:

- a) určiť, či fyzická alebo právnická osoba je majiteľom alebo skutočným vlastníkom jedného alebo viacerých účtov akéhokoľvek druhu, v akejkoľvek banke nachádzajúcej sa na jej území, a ak áno, získať všetky podrobnosti o identifikovaných účtoch;
- b) získať podrobnosti o určených bankových účtoch a bankových transakciách vykonaných počas určeného obdobia prostredníctvom jedného alebo viacerých určených účtov, vrátane podrobností o každom účte príkazcu alebo účte príjemcu;

- c) monitorovať počas určeného obdobia bankové transakcie, ktoré sa vykonávajú prostredníctvom jedného alebo viacerých identifikovaných účtov; a,
- d) zabezpečiť, aby banky nesprístupnili dotknutému zákazníkovi banky alebo iným tretím osobám skutočnosť, že boli vyhľadane alebo získané informácie v súlade s písm. a), b) alebo c), alebo že sa vykonáva vyšetrovanie.

Strany zväžia rozšírenie uplatňovania tohto ustanovenia na účty vedené v nebankových finančných inštitúciách.

(3) Každá strana zväzi prijatie potrebných legislatívnych a iných opatrení, ktoré jej umožnia použiť špeciálne vyšetrovacie techniky uľahčujúce identifikáciu a vypátranie ziskov a zabezpečenie dôkazov, ktoré s nimi súvisia, ako pozorovanie, odpočúvanie telefonických hovorov, prístup do počítačových systémov a príkaz na vyhotovenie osobitných písomností.

ČLÁNOK 8

PRÁVNE PROSTRIEDKY NÁPRAVY

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby strany dotknuté opatreniami podľa článkov 3, 4 a 5 a inými príslušnými ustanoveniami tohto oddielu mali účinné opravné prostriedky na ochranu svojich práv.

ČLÁNOK 9

TRESTNÉ ČINY PRANIA ŠPINAVÝCH PEŇAZÍ

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby nižšie uvedené konania, ak boli spáchané úmyselne, boli trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku:

- a) prevod alebo premena majetku s vedomím, že tento majetok je ziskom, na účel zakrytia alebo zatajenia nezákonného pôvodu majetku alebo pomoci každej osobe, ktorá sa podieľala na predikatívnom trestnom čine, aby sa vyhla právnym následkom svojho konania;
- b) zakrytie alebo zatajenie skutočnej povahy, pôvodu, miesta, nakladania, pohybu majetku, práv spojených s majetkom alebo vlastníctva majetku s vedomím, že tento majetok je ziskom;

a pri rešpektovaní jej ústavných zásad a základných zásad jej právneho poriadku;

- c) nadobudnutie, držba alebo užívanie majetku s vedomím, že v čase jeho prijatia bol ziskom;
- d) účasť na trestnom čine, zhluknutie alebo spolčenie sa na spáchanie trestného činu, pokus o spáchanie a pomoc pri spáchaní trestného činu, navádzanie na trestný čin, uľahčovanie a návod na spáchanie akéhokolvek z trestných činov ustanovených v súlade s týmto článkom.

(2) Na účely vykonania alebo uplatnenia odseku 1 tohto článku:

- a) nie je rozhodujúce, či strana mala trestnú právomoc vo vzťahu k predikatívnemu trestnému činu;
- b) môže byť ustanovené, že trestné činy ustanovené v tomto odseku sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali predikatívny trestný čin;
- c) vedomosť, úmysel alebo motív požadované ako znak trestného činu uvedeného v tomto odseku možno posúdiť podľa objektívnych skutkových okolností.

(3) Každá strana môže prijať potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby boli trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku všetky alebo niektoré činy podľa odseku 1 tohto článku, a to v jednom alebo v oboch prípadoch, ak páchatel'

- a) predpokladal, že majetok bol ziskom,
- b) mal predpokladať, že majetok bol ziskom.

(4) Ak sa odsek 1 tohto článku vzťahuje na predikatívne trestné činy v prílohe dohovoru, môže každý štát alebo Európske spoločenstvo pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 1 tohto článku sa použije:

- a) iba v rozsahu, v ktorom možno za predikatívny trestný čin uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou trestnej sadzby vyššou ako jeden rok, alebo vo vzťahu k tým stranám, ktorých právny systém ustanovuje dolnú hranicu trestnej sadzby za trestné činy, ak za trestný čin možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s dolnou hranicou trestnej sadzby vyššou ako šesť mesiacov; a/alebo
- b) iba na zoznam určených predikatívnych trestných činov; a/alebo
- c) na kategóriu závažných trestných činov podľa vnútroštátneho právneho poriadku strany.

(5) Každá strana zabezpečí, aby predchádzajúce alebo súčasné odsúdenie za predikatívny trestný čin nebolo podmienkou pre odsúdenie za pranie špinavých peňazí.

(6) Každá strana zabezpečí, aby podľa tohto článku bolo možné odsúdiť osobu za pranie špinavých peňazí, ak sa preukáže, že majetok, ktorý je predmetom odseku 1 písm. a) alebo b) tohto článku, pochádzal z predikatívneho trestného činu bez toho, aby bolo potrebné presne stanoviť z akého trestného činu.

(7) Každá strana zabezpečí, aby sa predikatívne trestné činy prania špinavých peňazí rozšírili aj na konanie, ku ktorému došlo v druhom štáte, ktoré je v tomto štáte trestným činom, a ktoré by predstavovalo predikatívny trestný čin, ak by k nemu došlo v domovskom štáte. Každá strana môže ustanoviť, aby jedinou podmienkou bolo, že konanie by predstavovalo predikatívny trestný čin, ak by k nemu došlo v domovskom štáte.

ČLÁNOK 10

ZODPOVEDNOSŤ PRÁVNICKÝCH OSÔB

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na ustanovenie zodpovednosti právnických osôb za trestné činy prania špinavých peňazí ustanovené v súlade s týmto dohovorom, ktoré v jej prospech spáchala fyzická osoba samostatne alebo ako súčasť orgánu tejto právnickej osoby a ktorá má vedúce postavenie v rámci tejto právnickej osoby na základe:

- a) právomoci zastupovať právnickú osobu; alebo
- b) oprávnenia prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby; alebo
- c) oprávnenia vykonávať kontrolu v rámci právnickej osoby,

ako aj za účasť takejto fyzickej osoby ako spolupáchateľa alebo návodcu vyššie uvedených trestných činov.

(2) Každá strana prijme, okrem prípadov už ustanovených v odseku 1, opatrenia potrebné na ustanovenie zodpovednosti právnickej osoby v prípade, ak nedostatočný dohľad alebo kontrola zo strany fyzickej osoby podľa odseku 1 umožnili spáchanie trestných činov ustanovených v odseku 1 v prospech tejto právnickej osoby fyzickou osobou, ktorá koná v rámci poverenia právnickej osoby.

(3) Zodpovednosť právnickej osoby podľa tohto článku nevyklučuje trestné konanie proti fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi, návodcami alebo spolupáchateľmi trestných činov ustanovených v odseku 1.

(4) Každá strana zabezpečí, aby právnické osoby zodpovedné podľa tohto článku podliehali účinným, primeraným a odrádzajúcim trestným alebo netrestným sankciám, vrátane peňažných sankcií.

ČLÁNOK 11

PREDCHÁDZAJÚCE ROZHODNUTIA

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na ustanovenie možnosti zohľadňovať pri určovaní trestu konečné rozhodnutia proti fyzickej alebo právnickej osobe vydané druhou stranou za trestné činy ustanovené v súlade s týmto dohovorom.

ODDIEL 2

FINANČNÁ SPRAVODAJSKÁ JEDNOTKA (FIU) A PREVENCIA

ČLÁNOK 12

FINANČNÁ SPRAVODAJSKÁ JEDNOTKA (FIU)

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na zriadenie FIU, ako je ustanovené v tomto dohovore.

(2) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na zabezpečenie toho, aby FIU mala včasný priamy alebo nepriamy prístup k finančným a administratívnym informáciám a informáciám o uplatňovaní práva, o ktoré žiada s cieľom riadneho vykonávania svojich úloh, vrátane analýzy správ o podozrivých transakciách.

ČLÁNOK 13

OPATRENIA NA PREDCHÁDZANIE PRANIU ŠPINAVÝCH PEŇAZÍ

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na vytvorenie komplexného vnútroštátneho riadiaceho a dozorného alebo monitorovacieho systému na predchádzanie praniu špinavých peňazí a náležite zohľadní platné medzinárodné normy, najmä odporúčania o praní špinavých peňazí prijaté finančnou akčnou jednotkou (FATF).

(2) V tejto súvislosti prijme každá strana najmä potrebné legislatívne a iné opatrenia na:

- a) požadovanie od právnických a fyzických osôb zapojených do činností, ktoré sa s veľkou pravdepodobnosťou vykonávajú na účely prania špinavých peňazí, a vo vzťahu k týmto činnostiam, aby:
 - i identifikovali a overovali totožnosť svojich zákazníkov a v prípade potreby ich skutočných vlastníkov a neustále zachovávali v obchodných vzťahoch náležitú opatrnosť, pričom treba zohľadniť prístup založený na posudzovaní rizika;
 - ii hlásili podozrenia o praní špinavých peňazí pri zachovaní záruk bezpečnosti;
 - iii prijali podporné opatrenia, akými sú vedenie záznamov o totožnosti zákazníkov a ich transakciách, školenie zamestnancov a vytvorenie vnútorných politík a postupov, ktoré sú, ak je to vhodné, prispôsobené veľkosti a povahe ich podnikateľskej činnosti;
- b) zakázanie, ak je to vhodné, osobám uvedeným v písm. a) sprístupniť skutočnosť, že bola doručená správa o podozrivej transakcii alebo s ňou súvisiace informácie alebo že sa vedie alebo môže viesť vyšetrovanie prania špinavých peňazí;
- c) zabezpečenie toho, aby osoby uvedené v písm. a) podliehali účinným monitorovacím systémom a v prípade potreby dohľadu, s cieľom zabezpečiť ich súlad s požiadavkami boja proti praniu špinavých peňazí a aby v prípade potreby zohľadňovali riziko.

(3) V tomto smere prijme každá strana potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na zistenie významnej cezhraničnej prepravy hotovosti a príslušných cenných papierov na doručiteľa.

ČLÁNOK 14

ODKLAD PODOZRIVÝCH VNÚTROŠTÁTNYCH TRANSAKCIÍ

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na povolenie toho, aby FIU, alebo ak je to vhodné, akékoľvek iné príslušné orgány alebo útvary, prijali naliehavé opatrenia, ak existuje podozrenie, že transakcia súvisí s praním špinavých peňazí, odložili alebo zdržali súhlas s prebiehajúcou transakciou za účelom analýzy transakcie a potvrdenia podozrenia. Každá strana môže obmedziť takéto opatrenie na prípady, pri ktorých bola

predložená správa o podozrivej transakcii. Maximálne trvanie akéhokoľvek odloženia alebo zdržania súhlasu s transakciou sa riadi príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho právneho poriadku.

IV. KAPITOLA MEDZINÁRODNÁ SPOLUPRÁCA

ODDIEL 1 ZÁSADY MEDZINÁRODNEJ SPOLUPRÁCE

ČLÁNOK 15

VŠEOBECNÉ ZÁSADY A OPATRENIA MEDZINÁRODNEJ SPOLUPRÁCE

(1) Strany navzájom spolupracujú v čo najširšej miere na účely vyšetrovania a trestného konania s cieľom konfiškácie nástrojov a ziskov.

(2) Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia, aby mohla podľa podmienok ustanovených v tejto kapitole vyhovieť žiadostiam:

- a) o konfiškáciu určených častí majetku, ktoré tvoria zisk alebo nástroje, ako aj o konfiškáciu ziskov spočívajúcich v požiadavke zaplatiť peňažnú čiastku zodpovedajúcu hodnote ziskov,
- b) o pomoc pri vyšetrovaní a o predbežné opatrenia vo vzťahu ku každej forme konfiškácie ustanovenej v písm. a).

(3) Pomoc pri vyšetrovaní sa poskytne a predbežné opatrenia podľa odseku 2 písm. b) sa vykonajú v povolenom rozsahu a v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadanej strany. Ak žiadosť týkajúca sa jedného z týchto opatrení stanovuje náležitosti alebo postupy, ktoré sú potrebné podľa vnútroštátneho právneho poriadku dožadujúcej strany, a to aj v prípadoch, ak takýto postup vnútroštátny právny poriadok dožiadanej strany neupravuje, dožiadaná strana vyhovie týmto žiadostiam v rozsahu, v akom požadované opatrenie nie je v rozpore so základnými zásadami jej právneho poriadku.

(4) Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na zabezpečenie toho, aby žiadosti iných strán o identifikáciu, vypátranie, zmrazenie alebo zaistenie ziskov a nástrojov mali tú istú prioritu ako žiadosti vyhotovené v rámci vnútroštátnych postupov.

ODDIEL 2 POMOC PRI VYŠETROVANÍ

ČLÁNOK 16 POVINNOSŤ POSKYTNÚŤ POMOC

Strany si na základe žiadosti v čo najširšej miere navzájom poskytnú pomoc pri identifikácii a vypátraní nástrojov, ziskov a iného majetku podliehajúceho konfiškácii. Táto pomoc zahŕňa akékoľvek opatrenie na poskytnutie alebo zabezpečenie dôkazov, akými sú

existencia, miesto alebo pohyb, povaha, právne postavenie alebo hodnota vyššie uvedeného majetku.

ČLÁNOK 17

ŽIADOSŤ O INFORMÁCIE O BANKOVÝCH ÚČTOCH

(1) Každá strana prijme v súlade s podmienkami podľa tohto článku a na žiadosť druhej strany potrebné opatrenia na zistenie, či fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je predmetom trestného vyšetrovania, vlastní alebo kontroluje jeden alebo viacero účtov akejkoľvek povahy, v akejkoľvek banke nachádzajúcej sa na jej území, a ak áno, poskytne podrobnosti o identifikovaných účtoch.

(2) Povinnosť ustanovená v tomto článku sa uplatní iba v rozsahu, v akom je informácia dostupná banke, ktorá účet vedie.

(3) Okrem požiadaviek podľa článku 37, dožadujúca strana v žiadosti uvedie:

- a) prečo usudzuje, že požadované informácie sú významné na účely vyšetrovania trestného činu;
- b) na základe čoho sa domnieva, že banky nachádzajúce sa na území dožiadanej strany vedú takýto účet, a čo najpresnejšie určí, ktorých bánk a/alebo účtov sa to môže týkať; a
- c) všetky dodatočné dostupné informácie, ktoré môžu uľahčiť vybavenie žiadosti.

(4) Dožiadaná strana môže podmieniť vybavenie žiadosti rovnakými podmienkami, aké uplatňuje na žiadosti o prehliadku a zaistenie.

(5) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že tento článok sa vzťahuje iba na kategórie trestných činov uvedené v zozname, ktorý je prílohou tohto dohovoru.

(6) Strany môžu rozšíriť uplatňovanie tohto ustanovenia na účty vedené v nebankových finančných inštitúciách. Toto rozšírenie možno podmieniť zásadou vzájomnosti.

ČLÁNOK 18

ŽIADOSŤ O INFORMÁCIE O BANKOVÝCH TRANSAKCIÁCH

(1) Dožiadaná strana poskytne na žiadosť druhej strany podrobnosti o určených bankových účtoch a bankových transakciách, ktoré sa uskutočnili počas určeného obdobia prostredníctvom jedného alebo viacerých účtov uvedených v žiadosti, vrátane podrobností o každom účte príkazcu alebo účte príjemcu.

(2) Povinnosť ustanovená v tomto článku sa uplatní iba v rozsahu, v akom je informácia dostupná banke, ktorá účet vedie.

(3) Okrem požiadaviek podľa článku 37, dožadujúca strana v žiadosti uvedie, prečo usudzuje, že požadované informácie sú významné pre vyšetrovanie trestného činu.

(4) Dožiadaná strana môže podmieniť vybavenie žiadosti rovnakými podmienkami, aké uplatňuje na žiadosti o prehliadku a zaistenie.

(5) Strany môžu rozšíriť uplatňovanie tohto ustanovenia na účty vedené v nebankových finančných inštitúciách. Toto rozšírenie možno podmieniť zásadou vzájomnosti.

ČLÁNOK 19

ŽIADOSŤ O MONITOROVANIE BANKOVÝCH TRANSAKCIÍ

(1) Každá strana zabezpečí, aby bola počas určeného obdobia, na žiadosť druhej strany, schopná monitorovať bankové transakcie, ktoré sa vykonávajú prostredníctvom jedného alebo viacerých účtov uvedených v žiadosti, a oznámiť tieto výsledky dožadujúcej strane.

(2) Okrem požiadaviek podľa článku 37, dožadujúca strana v žiadosti uvedie, prečo usudzuje, že požadované informácie sú významné pre vyšetrovanie trestného činu.

(3) Príslušné orgány dožiadanej strany prijmú v každom jednotlivom prípade rozhodnutie o monitorovaní, pričom náležite zohľadnia vnútroštátny právny poriadok tejto strany.

(4) Praktické otázky týkajúce sa monitorovania sa dohodnú medzi príslušnými orgánmi dožadujúcej a dožiadanej strany.

(5) Strany môžu rozšíriť uplatňovanie tohto ustanovenia na účty vedené v nebankových finančných inštitúciách.

ČLÁNOK 20

SPONTÁNNÉ INFORMÁCIE

Bez vplyvu na vlastné vyšetrovanie alebo trestné konanie, strana môže bez predchádzajúcej žiadosti zaslať druhej strane informácie o nástrojoch a ziskoch, ak sa domnieva, že sprístupnenie takýchto informácií by mohlo pomôcť prijímajúcej strane začať alebo vykonať vyšetrovanie alebo trestné konanie, alebo by mohlo viesť k podaniu žiadosti touto stranou podľa tejto kapitoly.

ODDIEL 3

PREDBEŽNÉ OPATRENIA

ČLÁNOK 21

POVINNOSŤ PRIJAŤ PREDBEŽNÉ OPATRENIA

(1) Strana prijme na žiadosť druhej strany, ktorá začala trestné konanie alebo konanie na účely konfiškácie, potrebné predbežné opatrenia, ako zmrazenie alebo zaistenie, aby sa predišlo každému nakladaniu, premene alebo disponovaniu s majetkom, ktorý môže byť v

d'alšom štádiu predmetom žiadosti o konfiškáciu, alebo na základe ktorého by bolo možné takejto žiadosti vyhovieť.

(2) Strana, ktorej bola doručená žiadosť o konfiškáciu podľa článku 23, prijme, ak je o to požiadaná, opatrenia ustanovené v odseku 1 tohto článku vo vzťahu ku každému majetku, ktorý je predmetom žiadosti, alebo na základe ktorého by bolo možné takejto žiadosti vyhovieť.

ČLÁNOK 22

VÝKON PREDBEŽNÝCH OPATRENÍ

(1) Dožadujúca strana poskytne po výkone predbežných opatrení požadovaných v súlade s článkom 21 ods. 1 spontánne a bezodkladne dožiadanej strane všetky informácie, ktoré môžu spochybníť alebo pozmeniť rozsah týchto opatrení. Dožadujúca strana tiež bezodkladne poskytne všetky doplňujúce informácie vyžiadané dožiadanou stranou, ktoré sú potrebné pre výkon a dodržiavanie predbežných opatrení.

(2) Dožiadaná strana poskytne, ak je to možné, dožadujúcej strane pred zrušením akéhokoľvek predbežného opatrenia prijatého podľa tohto článku, možnosť uviesť dôvody na pokračovanie tohto opatrenia.

ODDIEL 4

KONFIŠKÁCIA

ČLÁNOK 23

POVINNOSŤ KONFIŠKOVATĽ

(1) Strana, ktorá prijala od druhej strany žiadosť o konfiškáciu týkajúcu sa nástrojov alebo ziskov nachádzajúcich sa na jej území:

- a) vykoná príkaz na konfiškáciu vydaný súdom dožadujúcej strany týkajúci sa týchto nástrojov alebo ziskov; alebo
- b) predloží žiadosť príslušným orgánom na účely vydania príkazu na konfiškáciu, a ak bol príkaz vydaný, vykoná ho.

(2) Na účely ods. 1 písm. b) tohto článku je každá strana, ak je to potrebné, príslušná na začatie konania o konfiškácii podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku.

(3) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa rovnako použijú na konfiškáciu spočívajúcu v požiadavke zaplatiť peňažnú čiastku zodpovedajúcu hodnote ziskov, ak sa majetok, ktorý možno skonfiškovať, nachádza na území dožiadanej strany. Dožiadaná strana v týchto prípadoch pri vykonávaní konfiškácie podľa odseku 1, ak platba nebola poukázaná, zabezpečí pohľadávku z akéhokoľvek majetku, ktorý je na tento účel k dispozícii.

(4) Ak sa žiadosť o konfiškáciu týka určenej časti majetku, strany sa môžu dohodnúť, že dožiadaná strana môže vykonať konfiškáciu formou požiadavky na zaplatenie peňažnej čiastky zodpovedajúcej hodnote tohto majetku.

(5) Strany v súlade s ich vnútroštátnym právnym poriadkom v čo najširšej miere spolupracujú s tými stranami, ktoré požadujú výkon opatrení porovnateľných s konfiškáciou, ktoré vedú k odňatiu majetku a ktoré nie sú trestnými sankciami, a to v tom rozsahu, v akom ich nariadil justičný orgán dožadujúcej strany vo vzťahu k trestnému činu, a za predpokladu, že bolo preukázané, že tento majetok tvoria zisky alebo iný majetok v zmysle článku 5 tohto dohovoru.

ČLÁNOK 24 VÝKON KONFIŠKÁCIE

(1) Konanie o nariadení a výkone konfiškácie podľa článku 23 sa riadi právnym poriadkom dožiadanej strany.

(2) Dožiadaná strana je viazaná zistením skutkového stavu v rozsahu, v akom je uvedený v rozsudku alebo rozhodnutí justičného orgánu dožadujúcej strany alebo v akom je tento rozsudok alebo rozhodnutie justičného orgánu na ňom nepriamo založený.

(3) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 2 tohto článku sa použije len pri rešpektovaní jej ústavných zásad a základných zásad jej právneho poriadku.

(4) Ak konfiškácia spočíva v požiadavke zaplatiť peňažnú čiastku, príslušný orgán dožiadanej strany prevedie túto peňažnú čiastku na svoju menu vo výmennom kurze platnom v čase prijatia rozhodnutia o výkone konfiškácie.

(5) V prípade článku 23 ods. 1 písm. a) je iba dožadujúca strana oprávnená rozhodnúť o každej žiadosti o preskúmanie príkazu na konfiškáciu.

ČLÁNOK 25 SKONFIŠKOVANÝ MAJETOK

(1) S majetkom, ktorý bol skonfiškovaný stranou podľa článkov 23 a 24 tohto dohovoru, nakladá táto strana v súlade s jej vnútroštátnym právnym poriadkom a administratívnymi postupmi.

(2) V prípade konania na žiadosť druhej strany podanej v súlade s článkami 23 a 24 tohto dohovoru, strany v rozsahu prípustnom podľa vnútroštátneho právneho poriadku a ak sa o to žiada, prednostne zvažia vrátenie skonfiškovaného majetku dožadujúcej strane, aby mohla odškodniť obeť trestného činu, alebo vrátiť tento majetok jeho oprávneným vlastníkom.

(3) V prípade konania na žiadosť druhej strany podanej v súlade s článkami 23 a 24 tohto dohovoru, môže strana osobitne posúdiť uzavretie dohôd alebo dojednaní o rozdelení si takéhoto majetku s inými stranami, vo všetkých prípadoch alebo v každom jednotlivom prípade, v súlade s jej vnútroštátnym právnym poriadkom alebo administratívnymi postupmi.

ČLÁNOK 26

PRÁVO VÝKONU A MAXIMÁLNY ROZSAH KONFIŠKÁCIE

(1) Žiadosť o konfiškáciu podľa článkov 23 a 24 nemá vplyv na právo dožadujúcej strany vykonať príkaz na konfiškáciu.

(2) Nič v tomto dohovore nemožno vykladať ako povolenie toho, aby celková hodnota konfiškácie presiahla peňažnú čiastku určenú v príkaze na konfiškáciu. Ak sa strana domnieva, že táto situácia môže nastať, dotknuté strany začnú konzultácie s cieľom zabrániť takémuto účinku.

ČLÁNOK 27

ODŇATIE SLOBODY ZA NESPLNENIE ZÁVÄZKU

Dožiadaná strana neuloží trest odňatia slobody alebo iné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu v dôsledku žiadosti podľa článku 23, ak o to dožadujúca strana v žiadosti požiadala.

ODDIEL 5

ODMIETNUTIE A ODKLAD SPOLUPRÁCE

ČLÁNOK 28

DÔVODY ODMIETNUTIA

- (1) Spoluprácu podľa tejto kapitoly možno odmietnuť, ak
- a) požadované opatrenie by bolo v rozpore so základnými zásadami právneho poriadku dožiadanej strany; alebo
 - b) vybavenie žiadosti by pravdepodobne ohrozilo suverenitu, bezpečnosť, verejný poriadok alebo iné významné záujmy dožiadanej strany; alebo
 - c) podľa názoru dožiadanej strany závažnosť prípadu, ktorého sa žiadosť týka, neodôvodňuje prijatie požadovaného opatrenia; alebo
 - d) trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, je fiškálnym trestným činom, s výnimkou financovania terorizmu; alebo
 - e) trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, je politickým trestným činom, s výnimkou financovania terorizmu; alebo
 - f) sa dožiadaná strana domnieva, že požadované opatrenie by bolo v rozpore so zásadou „ne bis in idem“; alebo
 - g) trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, by nebol podľa právneho poriadku dožiadanej strany trestným činom, ak by bol spáchaný v rámci jej právomoci. Tento dôvod odmietnutia sa však použije na spoluprácu podľa oddielu 2 len vtedy, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenie. Ak sa na spoluprácu podľa tejto kapitoly vyžaduje obojstranná trestnosť, táto požiadavka sa považuje za splnenú bez ohľadu na to, či obe strany zaradia trestný čin do tej istej kategórie trestných

činov alebo označia trestný čin rovnakým názvom, za predpokladu, že obe strany považujú konanie, ktoré napĺňa znaky trestného činu, za trestné.

(2) Spoluprácu podľa oddielu 2, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenie, a podľa oddielu 3 tejto kapitoly možno tiež odmietnuť, ak by požadované opatrenia nemohli byť prijaté podľa právneho poriadku dožiadanej strany na účely vyšetrovania alebo trestného konania v podobnom vnútroštátnom prípade.

(3) Ak to vyžaduje právny poriadok dožiadanej strany, spoluprácu podľa oddielu 2, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenie, a podľa oddielu 3 tejto kapitoly možno tiež odmietnuť, ak by požadované opatrenia alebo akékoľvek iné opatrenia, ktoré majú porovnateľné účinky, nepovoľoval právny poriadok dožadujúcej strany, alebo, pokiaľ ide o príslušné orgány dožadujúcej strany, ak žiadosť neschválili buď sudca alebo iný justičný orgán, vrátane prokurátora, konajúci o trestných činoch.

(4) Spoluprácu podľa oddielu 4 tejto kapitoly možno tiež odmietnuť, ak

- a) podľa právneho poriadku dožiadanej strany konfiškáciu nemožno uložiť za druh trestného činu, ktorého sa žiadosť týka; alebo
- b) by bola bez ohľadu na povinnosť uvedenú v článku 23 ods. 3 v rozpore so zásadami vnútroštátneho právneho poriadku dožiadanej strany, ktoré sa týkajú obmedzení konfiškácie vo vzťahu medzi trestným činom a:

i hospodárskou výhodou, ktorú možno kvalifikovať ako jeho zisky; alebo

ii majetkom, ktorý možno kvalifikovať ako jeho nástroje; alebo

- c) podľa právneho poriadku dožiadanej strany konfiškáciu už nemožno uložiť alebo vykonať z dôvodu premlčania; alebo
- d) bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 23 ods. 5, sa žiadosť netýka predchádzajúceho odsúdenia alebo rozhodnutia justičnej povahy alebo výroku takéhoto rozhodnutia, podľa ktorého bol spáchaný jeden, alebo viaceré trestných činov, na základe ktorých sa nariadila konfiškácia alebo sa o ňu žiadalo; alebo
- e) konfiškácia buď nie je v dožadujúcej strane vykonateľná, alebo možno voči nej použiť riadne opravné prostriedky; alebo
- f) žiadosť sa týka príkazu na konfiškáciu vydaného na základe rozhodnutia vydaného v neprítomnosti osoby, a podľa názoru dožiadanej strany trestné konanie vedené dožadujúcou stranou, ktoré viedlo k tomuto rozhodnutiu, nezodpovedalo minimálnym právam na obhajobu priznaných každému voči komu bolo vznesené obvinenie.

(5) Na účely odseku 4 písm. f) tohto článku sa rozhodnutie nepovažuje za vydané v neprítomnosti, ak bolo:

- a) potvrdené alebo vydané po podaní námietky dotknutou osobou; alebo
- b) vydané v odvolacom konaní za predpokladu, že odvolanie podala dotknutá osoba.

(6) Dožiadaná strana pri posudzovaní, či boli na účely odseku 4 písm. f) tohto článku dodržané minimálne práva na obhajobu, zohľadní skutočnosť, že dotknutá osoba sa úmyselne snažila vyhýbať sa spravodlivosti alebo po tom, čo táto osoba mala možnosť podať opravný

prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré bolo vynesené v jej neprítomnosti, sa rozhodla tak neurobiť. Rovnako sa postupuje, ak dotknutá osoba, ktorej bolo riadne doručené predvolanie, sa nedostavila na konanie, ani nepožiadala o jeho odročenie.

(7) Strana sa nemôže odvolávať na bankové tajomstvo ako na dôvod odmietnutia spolupráce podľa tejto kapitoly. Ak to vyžaduje jej vnútroštátny právny poriadok, môže strana požadovať, aby žiadosť o spoluprácu, ktorá by zahŕňala nepoužitie bankového tajomstva bola schválená sudcom alebo iným justičným orgánom, vrátane prokurátora, konajúci o trestných činoch.

(8) Bez toho, aby bol dotknutý dôvod odmietnutia ustanovený v odseku 1 písm. a) tohto článku

- a) skutočnosť, že osoba, proti ktorej sa vedie vyšetrovanie alebo proti ktorej vydali orgány dožadujúcej strany príkaz na konfiškáciu, je právnickou osobou, nemôže považovať dožiadaná strana za prekážku poskytnutia spolupráce podľa tejto kapitoly;
- b) skutočnosť, že fyzická osoba, proti ktorej bol vydaný príkaz na konfiškáciu ziskov, zomrela, alebo právnická osoba, proti ktorej bol vydaný príkaz na konfiškáciu ziskov, bola neskôr zrušená, nemožno považovať za prekážku poskytnutia pomoci podľa článku 23 ods. 1 písm. a);
- c) skutočnosť, že osoba proti ktorej sa vedie vyšetrovanie alebo proti ktorej vydali orgány dožadujúcej strany príkaz na konfiškáciu, sa v žiadosti uvádza ako páchatel predikatívneho trestného činu a trestného činu prania špinavých peňazí podľa článku 9 ods. 2 písm. b) tohto dohovoru, nemôže považovať dožiadaná strana za prekážku odmietnutia pomoci podľa tejto kapitoly.

ČLÁNOK 29

ODKLAD

Dožiadaná strana môže odložiť vybavenie žiadosti, ak by jej vybavenie mohlo negatívne ovplyvniť vyšetrovanie alebo trestné konanie vedené jej orgánmi.

ČLÁNOK 30

ČIASTOČNÉ ALEBO PODMIENENÉ VYBAVENIE ŽIADOSTI

Skôr, než dožiadaná strana odmietne alebo odloží spoluprácu podľa tejto kapitoly, vo vhodných prípadoch po konzultácii s dožadujúcou stranou zvaží, či by nemohla vybaviť žiadosť čiastočne alebo pri splnení ňou uložených podmienok.

ODDIEL 6
OZNAMOVANIE A OCHRANA PRÁV TRETÍCH OSÔB

ČLÁNOK 31
OZNAMOVANIE PÍSOMNOSTÍ

(1) Strany si v čo najširšej miere vzájomne poskytujú pomoc pri doručovaní písomností justičných orgánov osobám dotknutým predbežnými opatreniami a konfiškáciou.

(2) Nič v tomto článku nebráni:

- a) možnosti zasielať písomnosti justičných orgánov priamo poštou osobám v cudzine;
- b) možnosti vykonávať doručovanie písomností justičných orgánov úradníkmi justičných orgánov, úradnými osobami alebo inými príslušnými orgánmi strany pôvodu priamo prostredníctvom konzulárnych orgánov tejto strany alebo úradníkov justičných orgánov, štátnych zamestnancov alebo iných príslušných orgánov prijímajúcej strany,

ak prijímajúca strana pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vo vyhlásení adresovanom generálnemu tajomníkovi Rady Európy neuvedie opak.

(3) Pri doručovaní písomností justičných orgánov osobám, ktoré sa nachádzajú v cudzine a ktoré sú dotknuté predbežnými opatreniami alebo príkazmi na konfiškáciu vydanými odosielajúcou stranou, uvedie odosielajúca strana, aké opravné prostriedky sú dostupné pre tieto osoby podľa jej právneho poriadku.

ČLÁNOK 32
UZNÁVANIE CUDZÍCH ROZHODNUTÍ

(1) Dožiadaná strana pri vybavovaní žiadosti o spoluprácu podľa oddielov 3 a 4 uzná každé rozhodnutie justičného orgánu vydané dožadujúcou stranou týkajúce sa práv, ktorých sa dovolávajú tretie strany.

(2) Uznanie možno odmietnuť, ak

- a) tretie strany nemali dostatočnú možnosť uplatniť svoje práva; alebo
- b) rozhodnutie je nezlučiteľné s rozhodnutím v tej istej veci vydaným dožadovanou stranou; alebo
- c) je nezlučiteľné s verejným poriadkom dožiadanej strany; alebo
- d) rozhodnutie bolo prijaté v rozpore s ustanoveniami o výlučnej právomoci podľa právneho poriadku dožiadanej strany.

ODDIEL 7
PROCESNÉ A INÉ VŠEOBECNÉ PRAVIDLÁ

ČLÁNOK 33
ÚSTREDNÝ ORGÁN

(1) Strany určujú ústredný orgán alebo v prípade potreby orgány, ktoré sú príslušné na zasielanie žiadostí podľa tejto kapitoly a odpovedanie na ne, vybavovanie týchto žiadostí alebo ich postupovanie príslušným orgánom na vybavenie.

(2) Každá strana oznámi pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe generálnemu tajomníkovi Rady Európy názvy a adresy orgánov, ktoré určila podľa odseku 1 tohto článku.

ČLÁNOK 34
PRIAMA KOMUNIKÁCIA

(1) Ústredné orgány komunikujú medzi sebou priamo.

(2) Žiadosti alebo korešpondenciu podľa tejto kapitoly môžu v naliehavých prípadoch zasielať priamo justičné orgány, vrátane prokurátorov dožadujúcej strany takýmto orgánom dožadanej strany. V týchto prípadoch sa zároveň prostredníctvom ústredného orgánu dožadujúcej strany zašle kópia ústrednému orgánu dožadanej strany.

(3) Žiadosť alebo korešpondenciu podľa odsekov 1 a 2 tohto článku možno zasielať prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (Interpol).

(4) Ak je žiadosť zaslaná podľa ods. 2 tohto článku a orgán nie je príslušný na jej vybavenie, postúpi ju príslušnému orgánu svojho štátu a priamo o tom informuje dožadujúcu stranu.

(5) Žiadosti alebo korešpondenciu podľa oddielu 2 tejto kapitoly, ktoré neobsahujú donucovacie opatrenie, môžu zasielať priamo príslušné orgány dožadujúcej strany príslušným orgánom dožadanej strany.

(6) Návrhy žiadostí alebo korešpondencie podľa tejto kapitoly môžu justičné orgány dožadujúcej strany zasielať priamo takýmto orgánom dožadanej strany pred zaslaním formálnej žiadosti, aby sa zabezpečilo, že po jej doručení bude riadne vybavená a bude obsahovať dostatočné informácie a pripojené písomnosti, aby vyhovovala požiadavkám právneho poriadku dožadanej strany.

ČLÁNOK 35
FORMA ŽIADOSTI A JAZYKY

(1) Všetky žiadosti podľa tejto kapitoly sa vyhotovujú v písomnej forme. Možno ich zasielať elektronicky alebo iným spôsobom telekomunikácie za predpokladu, že dožadujúca strana je spôsobilá kedykoľvek na požiadanie predložiť ju v písomnej podobe a jej originál.

Každá strana však môže kedykoľvek vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy určiť podmienky, za ktorých je ochotná prijať a vybaviť žiadosti zasielané elektronicky alebo iným spôsobom telekomunikácie.

(2) S výnimkou ustanovenia odseku 3 tohto článku sa preklady žiadostí alebo pripojených písomností nevyžadujú.

(3) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením oznámiť generálnemu tajomníkovi Rady Európy, že si vyhradzuje právo vyžadovať, aby sa mu žiadosti a pripojené písomnosti k týmto žiadostiam zasielali s prekladom do jeho jazyka alebo do niektorého z úradných jazykov Rady Európy, alebo do niektorého z týchto jazykov, ktorý určí. Pri tejto príležitosti môže vyhlásiť, že je ochotný prijať preklady v akomkoľvek inom jazyku, ktorý uvedie. Ostatné strany môžu uplatniť zásadu vzájomnosti.

ČLÁNOK 36 VYŠŠIE OVEROVANIE

Písomnosti zasielané podľa tejto kapitoly nepodliehajú žiadnym formalitám vyššieho overovania.

ČLÁNOK 37 OBSAH ŽIADOSTI

(1) V každej žiadosti o spoluprácu podľa tejto kapitoly sa uvedie:

- a) označenie orgánu, ktorý žiadosť podáva a orgánu, ktorý vedie vyšetrovanie alebo trestné konanie,
- b) predmet žiadosti a dôvod jej podania,
- c) podstata veci, vrátane všetkých dôležitých skutočností (ako čas, miesto a okolnosti týkajúce sa trestného činu), ktorých sa vyšetrovanie alebo trestné konanie týka, s výnimkou žiadosti o oznámenie,
- d) ak spolupráca zahŕňa donucovacie opatrenie:
 - i znenie ustanovení zákona, alebo ak to nie je možné, vyhlásenie o použiteľnom právnom predpise; a
 - ii naznačenie, že na území dožadujúcej strany možno podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku prijať požadované opatrenie alebo akékoľvek iné opatrenia s porovnateľnými účinkami,
- e) ak je to potrebné, a v rozsahu, v akom je to možné:
 - i podrobnosti, ktoré sa týkajú dotknutej osoby alebo dotknutých osôb, vrátane mena, dátumu a miesta narodenia, štátnej príslušnosti a miesta pobytu, a v prípade právnickej osoby jej sídla; a

ii majetok, vo vzťahu ku ktorému sa žiada o spoluprácu, jeho umiestnenie, jeho spojitosť s dotknutou osobou alebo s dotknutými osobami, akúkoľvek súvislosť s trestným činom, ako aj všetky dostupné informácie o iných osobách, záujmoch na majetku; a

f) akýkoľvek osobitný postup, ktorý požaduje dožadujúca strana.

(2) V žiadosti o predbežné opatrenia podľa oddielu 3 týkajúcej sa zaistenia majetku, na ktorom možno vykonať príkaz na konfiškáciu spočívajúci v požiadavke na zaplatenie peňažnej čiastky, sa uvedie aj maximálna suma požadovanej náhrady z tohto majetku.

(3) Okrem skutočností uvedených v odseku 1, každá žiadosť podľa oddielu 4 obsahuje:

a) v prípade článku 23 ods. 1 písm. a):

i overenú kópiu príkazu na konfiškáciu vydaného súdom dožadujúcej strany, a vyhlásenie o dôvodoch, na základe ktorých bol príkaz vydaný, ak nie sú uvedené v príkaze;

ii osvedčenie príslušného orgánu dožadujúcej strany, že príkaz na konfiškáciu je vykonateľný a nemožno proti nemu podať riadne opravné prostriedky;

iii informáciu o rozsahu, v ktorom sa požaduje príkaz vykonať; a

iv informáciu o potrebe prijatia predbežných opatrení;

b) v prípade podľa článku 23 ods. 1 písm. a) vyhlásenie o skutočnostiach, ktoré sú pre dožadujúcu stranu dostatočným podkladom na to, aby dožiadaná strana mohla nariadiť príkaz podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku;

c) ak tretie strany mali možnosť uplatniť svoje práva, písomnosti potvrdzujúce túto skutočnosť.

ČLÁNOK 38

CHYBNÉ ŽIADOSTI

(1) Ak žiadosť nie je v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly alebo ak poskytnutá informácia nie je postačujúca na to, aby dožiadaná strana mohla túto žiadosť vybaviť, môže táto strana požiadať dožadujúcu stranu, aby žiadosť zmenila alebo ju doplnila o doplňujúce informácie.

(2) Dožiadaná strana môže stanoviť lehotu na doručenie takýchto zmien alebo informácií.

(3) Dožiadaná strana môže do predloženia požadovaných zmien alebo informácií k žiadosti podľa oddielu 4 tejto kapitoly prijať akékoľvek opatrenia podľa oddielov 2 alebo 3 tejto kapitoly.

ČLÁNOK 39

PLURALITA ŽIADOSTÍ

(1) Ak dožiadaná strana dostane viac ako jednu žiadosť podľa oddielov 3 alebo 4 tejto kapitoly, ktorá sa týka tej istej osoby alebo toho istého majetku, pluralita žiadostí nie je pre túto stranu prekážkou, aby vybavila žiadosti, ktoré vyžadujú prijatie predbežných opatrení.

(2) V prípade plurality žiadostí podľa oddielu 4 tejto kapitoly dožiadaná strana zväží konzultácie s dožadujúcimi stranami.

ČLÁNOK 40

POVINNOSŤ ODÔVODNENIA

Dožiadaná strana odôvodní každé rozhodnutie o odmietnutí, odklade alebo o podmienení spolupráce podľa tejto kapitoly.

ČLÁNOK 41

INFORMÁCIE

(1) Dožiadaná strana bezodkladne informuje dožadujúcu stranu:

- a) o konaní začatom na základe žiadosti podľa tejto kapitoly;
- b) o konečnom výsledku konania na základe žiadosti;
- c) o rozhodnutí, ktorým sa úplne alebo čiastočne odmieta, odkladá alebo podmieňuje akákoľvek spolupráca podľa tejto kapitoly;
- d) o okolnostiach, ktoré znemožňujú vykonanie požadovaného opatrenia, alebo ktoré ho môžu významne spomaliť; a
- e) v prípade predbežných opatrení prijatých na základe žiadosti podľa oddielov 2 alebo 3 tejto kapitoly o takých ustanoveniach svojho vnútroštátneho právneho poriadku, ktoré by automaticky viedli k zrušeniu predbežných opatrení.

(2) Dožadujúca strana bezodkladne informuje dožiadajú stranu o:

- a) preskúmaní, rozhodnutí alebo o inej skutočnosti, na základe ktorej stráca príkaz na konfiškáciu úplne alebo čiastočne svoju vykonateľnosť; a
- b) vývoji skutkového alebo právneho stavu, na základe ktorého nemožno ďalej viesť konanie podľa tejto kapitoly.

(3) Ak strana žiada konfiškáciu od viacerých strán na základe toho istého príkazu na konfiškáciu, informuje o žiadosti všetky strany, ktoré sú vykonaním tohto príkazu dotknuté.

ČLÁNOK 42

OBMEDZENIE POUŽITIA INFORMÁCIÍ

(1) Dožiadaná strana môže podmieniť vybavenie žiadosti tým, že získané informácie alebo dôkazy sa bez jej predchádzajúceho súhlasu nepoužijú alebo nezašlú orgánmi dožadujúcej strany na účely iného vyšetrovania alebo trestného konania ako toho, ktoré je uvedené v žiadosti.

(2) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným

generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že informácie alebo dôkazy poskytnuté podľa tejto kapitoly, nemôžu orgány dožadujúcej strany bez jej predchádzajúceho súhlasu použiť alebo zaslať na účely iného vyšetrovania alebo trestného konania ako toho, ktoré je uvedené v žiadosti.

ČLÁNOK 43

DÔVERNOSŤ

(1) Dožadujúca strana môže požadovať, aby dožiadaná strana nezverejnila informácie o žiadosti a jej obsahu okrem rozsahu potrebného na jej vybavenie. Ak dožiadaná strana nemôže dodržať túto požiadavku, bezodkladne o tom informuje dožadujúcu stranu.

(2) Dožadujúca strana na žiadosť a ak to nie je v rozpore so základnými zásadami jej vnútroštátneho právneho poriadku, nezverejňuje dôkazy a informácie poskytnuté dožiadanou stranou okrem rozsahu potrebného pre vyšetrovanie alebo trestné konanie uvedené v žiadosti.

(3) Strana, ktorá prijala spontánnu informáciu podľa článku 20, má povinnosť, s výhradou ustanovení svojho vnútroštátneho právneho poriadku, dodržať všetky požiadavky na dôvernosť informácie tak, ako to požaduje strana, ktorá túto informáciu poskytla. Ak táto strana nemôže dodržať túto požiadavku, bezodkladne o tom informuje stranu, ktorá informáciu poskytla.

ČLÁNOK 44

NÁKLADY

Bežné náklady spojené s vybavením žiadosti hradí dožiadaná strana. Ak vybavenie žiadosti vyžaduje podstatné alebo mimoriadne výdavky, strany sa dohodnú na podmienkach, za ktorých sa žiadosť vybaví, a ako sa uhradia náklady.

ČLÁNOK 45

NÁHRADA ŠKODY

(1) Ak sa na podnet osoby začne konanie o zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla v dôsledku konania alebo opomenutia v súvislosti so spoluprácou podľa tejto kapitoly, dotknuté strany zväžia, ak je to vhodné, spoločné konzultácie o tom, ako správne rozdeliť sumu náhradu škody.

(2) Strana, proti ktorej sa vedie konanie o náhradu škody, sa snaží informovať o tomto konaní druhú stranu, ak táto môže mať na veci záujem.

V. KAPITOLA

SPOLUPRÁCA MEDZI FINANČNÝMI SPRAVODAJSKÝMI JEDNOTKAMI

ČLÁNOK 46

SPOLUPRÁCA MEDZI FINANČNÝMI SPRAVODAJSKÝMI JEDNOTKAMI

(1) Strany zabezpečia, aby finančné spravodajské jednotky uvedené v tomto dohovore spolupracovali na účely boja proti praniu špinavých peňazí, s cieľom zhromažďovať a analyzovať alebo v prípade potreby, prešetrovať v rámci finančnej spravodajskej jednotky dôležité informácie o každej skutočnosti, ktorá by mohla naznačovať pranie špinavých peňazí, a to v súlade s jej vnútroštátnymi právomocami.

(2) Na účely odseku 1 každá strana zabezpečí, aby si finančné spravodajské jednotky spontánne alebo na žiadosť vymieňali, a to buď v súlade s týmto dohovorom alebo súčasným alebo budúcim memorandom o porozumení, ktoré je v súlade s týmto dohovorom, všetky dostupné informácie, ktoré môžu byť dôležité pre spracovanie alebo analýzu informácií, alebo aby finančné spravodajské jednotky v prípade potreby prešetrovali finančné transakcie prania špinavých peňazí a do nich zapojené fyzické alebo právnické osoby.

(3) Každá strana zabezpečí, aby výkon činností finančných spravodajských jednotiek podľa tohto článku nebol ovplyvnený ich vnútorným postavením bez ohľadu na to, či sú správnyimi orgánmi, orgánmi zabezpečujúcimi uplatňovanie práva alebo justičnými orgánmi.

(4) Ku každej žiadosti podľa tohto článku sa pripojí stručný prehľad dôležitých skutočností známych dožadujúcej finančnej spravodajskej jednotke. Finančná spravodajská jednotka uvedie v žiadosti, ako sa požadované informácie použijú.

(5) Ak sa žiadosť podáva v súlade s týmto článkom, dožiadaná finančná spravodajská jednotka poskytne všetky dôležité informácie, vrátane dostupných finančných informácií a v žiadosti požadovaných údajov od orgánov zabezpečujúcich uplatňovanie práva, pričom nie je potrebná formálna žiadosť podľa použiteľných dohovorov alebo dohôd medzi stranami.

(6) Finančná spravodajská jednotka môže odmietnuť sprístupniť informácie, ktoré by mohli viesť k zmareniu vyšetrovania vedeného dožiadanou stranou alebo, za výnimočných okolností, ak by sprístupnenie informácií bolo zjavne neprimerané oprávneným záujmom fyzickej alebo právnickej osoby alebo dotknutej strany alebo by inak nebolo v súlade so základnými zásadami právneho poriadku dožiadanej strany. Každé takéto odmietnutie sa riadne odôvodní finančnej spravodajskej jednotke žiadajúcej informácie.

(7) Informácie alebo písomnosti získané podľa tohto článku sa použijú výlučne na účely ustanovené v odseku 1. Informácie poskytnuté druhou finančnou spravodajskou jednotkou nemožno poskytnúť tretej strane, a finančná spravodajská jednotka ich bez predchádzajúceho súhlasu poskytujúcej finančnej spravodajskej jednotky nemôže použiť na iné účely ako na analýzu.

(8) Pri zasielaní informácií alebo písomností podľa tohto článku, odosielajúca finančná spravodajská jednotka môže uložiť obmedzenia a podmienky použitia informácií na iné účely ako tie, ktoré sú stanovené v odseku 7. Žiadajúca finančná spravodajská jednotka dodržiava tieto podmienky a obmedzenia.

(9) Ak má strana záujem použiť zasielané informácie alebo písomnosti v trestnom konaní na účely ustanovené v odseku 7, odosielajúca finančná spravodajská jednotka nemôže odmietnuť súhlas s takýmto použitím, s výnimkou prípadu, že tak koná na základe obmedzení podľa jej vnútroštátneho práva alebo podmienok stanovených v odseku 6. Každé odmietnutie poskytnutia súhlasu sa riadne odôvodní.

10) Finančné spravodajské jednotky prijímú všetky potrebné opatrenia, vrátane bezpečnostných opatrení, aby zabezpečili, že informácie poskytnuté podľa tohto článku nie sú dostupné žiadnym iným orgánom, agentúram alebo útvarom.

11) Poskytnuté informácie sú chránené v súlade s Dohovorom Rady Európy č. 108 z 28. januára 1981 o ochrane jednotlivcov pri automatizovanom spracovaní osobných údajov, pri zohľadnení Odporúčania Výboru ministrov Rady Európy č. R(87)15 z 15. septembra 1987 upravujúce použitie osobných údajov v policajnom sektore, minimálne rovnakými zásadami dôvernosti a ochrany osobných údajov ako tými, ktoré sú platné pre dožadujúcu finančnú spravodajskú jednotku podľa jej vnútroštátnych právnych predpisov.

12) Odsielajúca finančná spravodajská jednotka môže primerane skúmať použitie poskytnutých informácií a žiadajúca finančná spravodajská jednotka na to v prípade potreby reaguje.

13) Strany v zmysle tohto článku určia orgán, ktorý je finančnou spravodajskou jednotkou.

ČLÁNOK 47

MEDZINÁRODNÁ SPOLUPRÁCA PRI ODKLADE PODOZRIVÝCH TRANSAKCIÍ

(1) Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na povolenie neodkladného postupu začatého finančnou spravodajskou jednotkou na žiadosť zahraničnej finančnej spravodajskej jednotky, na pozastavenie alebo odmietnutie súhlasu s prebiehajúcou transakciou na také obdobie a za rovnakých podmienok, ktoré sa použijú vo vnútroštátnom právnom poriadku tejto strany pre odklad transakcií.

(2) Podľa odseku 1 sa postupuje, keď je dožiadaná finančná spravodajská jednotka po odôvodnení poskytnutom dožadujúcou finančnou spravodajskou jednotkou presvedčená, že:

- a) transakcia súvisí s praním špinavých peňazí; a
- b) transakcia by bola pozastavená alebo súhlas s pokračujúcou transakciou by bol zamietnutý, ak by bola transakcia predmetom vnútroštátnej správy o podozrivej transakcii.

VI. KAPITOLA
MONITOROVACÍ MECHANIZMUS A RIEŠENIE SPOROV

ČLÁNOK 48
MONITOROVACÍ MECHANIZMUS A RIEŠENIE SPOROV

(1) Konferencia strán (COP) je zodpovedná za následné vykonávanie dohovoru. COP:

- a) vykonáva dohľad nad riadnym vykonávaním dohovoru stranami;
- b) na žiadosť strany poskytne stanovisko ku každej otázke týkajúcej sa výkladu a uplatňovania dohovoru.

(2) COP vykonáva úlohy podľa odseku 1 písm. a) použitím všetkých dostupných verejných prieskumov (pre krajiny Moneyval) Výboru expertov pre hodnotenie opatrení proti praniu špinavých peňazí (Moneyval) a akýchkoľvek dostupných verejných prieskumov FATF (pre krajiny FATF), doplnených v prípade potreby pravidelnými dotazníkmi FATF vyhodnocujúcimi vlastnú činnosť. Monitorovací postup sa vzťahuje len na tie oblasti, ktoré nie sú upravené inými príslušnými medzinárodnými normami, na základe ktorých sa vykonávajú vzájomné hodnotenia FATF a Moneyval.

(3) Ak sa COP uznesie, že na výkon svojich úloh potrebuje ďalšie informácie, spojí sa s dotknutou stranou, a v prípade potreby využije postup a mechanizmy Moneyvalu, ak to COP vyžaduje. Dotknutá strana následne podá správu COP. Na tomto základe COP rozhodne, či má vykonať podrobnejšie hodnotenie stanoviska dotknutej strany. Toto môže, ale nemusí zahŕňať návštevu krajiny hodnotiacou skupinou.

(4) Strany sa snažia vyriešiť vzájomný spor týkajúci sa výkladu alebo uplatňovania dohovoru vzájomným rokovaním alebo inými zmierlivými prostriedkami podľa vlastného výberu, vrátane predloženia sporu COP, rozhodcovskému súdu, ktorého rozhodnutie je pre obe strany záväzné alebo Medzinárodnému súdному dvoru na základe dohody medzi dotknutými stranami.

(5) COP prijme svoj rokovací poriadok.

(6) Generálny tajomník Rady Európy zvolá COP najneskôr do jedného roka po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru. Následne sa pravidelné stretnutia COP konajú v súlade s rokovacím poriadkom prijatým COP.

VII. KAPITOLA
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 49
PODPIS A NADOBUDNUTIE PLATNOSTI

(1) Dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy, Európskemu spoločenstvu a nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na jeho príprave. Tieto štáty alebo Európske spoločenstvo môžu vyjadriť svoj súhlas byť viazané:

- a) podpisom bez výhrady ratifikácie, prijatia alebo schválenia; alebo
- b) podpisom s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia, po ktorých nasleduje ratifikácia, prijatie alebo schválenie.

(2) Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení sa uložia u generálneho tajomníka Rady Európy.

(3) Tento dohovor nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď šesť signátorov, z toho najmenej štyri členské štáty Rady Európy, vyjadrí svoj súhlas byť viazaní dohovorom v súlade s ustanovením odseku 1.

(4) Vo vzťahu ku každému signatárskemu štátu, ktorý vyjadrí svoj súhlas byť viazaný dohovorom neskôr, nadobudne dohovor platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď vyjadril svoj súhlas byť viazaný dohovorom v súlade s ustanovením odseku 1.

(5) Žiadna zo strán dohovoru z roku 1990 nemôže ratifikovať, prijať alebo schváliť tento dohovor bez toho, aby sa považovala za viazanú aspoň ustanoveniami zodpovedajúcimi ustanoveniam dohovoru z roku 1990, ktorými je viazaná.

(6) Strany tohto dohovoru, ktoré sú zároveň stranami dohovoru z roku 1990, od nadobudnutia jeho platnosti:

- a) vo vzájomných vzťahoch uplatňujú ustanovenia tohto dohovoru;
- b) naďalej uplatňujú ustanovenia dohovoru z roku 1990 vo vzťahu k ostatným stranám uvedeného dohovoru, ale nie vo vzťahu k tomuto dohovoru.

ČLÁNOK 50

PRISTÚPENIE K DOHOVORU

(1) Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru môže Výbor ministrov Rady Európy po konzultácii strán dohovoru na základe rozhodnutia prijatého väčšinou podľa článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy a po získaní jednomyseľného súhlasu zástupcov strán oprávnených zasadať vo Výbore ministrov, prizvať ktorýkoľvek nečlenský štát Rady, ktorý sa nezúčastnil na vypracovaní dohovoru, aby k nemu pristúpil.

(2) Vo vzťahu ku každému pristupujúcemu štátu, dohovor nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca, nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy.

ČLÁNOK 51

ÚZEMNÁ PÔSOBNOSŤ

(1) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe, určiť územie alebo územia, na ktoré sa dohovor uplatní.

(2) Každá strana môže kedykoľvek neskôr vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť pôsobnosť dohovoru na akékoľvek iné územie uvedené vo vyhlásení. Vo vzťahu k tomuto územiu dohovor nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia tohto vyhlásenia generálnym tajomníkom.

(3) Vyhlásenia podľa predchádzajúcich dvoch odsekov vo vzťahu k územiu uvedenému v tomto vyhlásení možno odvolať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi. Odvolanie nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia tohto oznámenia generálnym tajomníkom.

ČLÁNOK 52

VZŤAH K INÝM DOHOVOROM A DOHODÁM

(1) Týmto dohovorom nie sú dotknuté práva a záväzky strán vyplývajúce z medzinárodných mnohostranných dohovorov upravujúcich osobitné otázky.

(2) Strany tohto dohovoru môžu medzi sebou uzatvárať dvojstranné alebo mnohostranné dohody týkajúce sa záležitostí upravených týmto dohovorom na účely doplnenia alebo posilnenia jeho ustanovení alebo uľahčenia uplatňovania zásad v ňom obsiahnutých.

(3) Ak už dve alebo viaceré strany uzavreli dohodu alebo zmluvu, ktorej predmetom sú otázky upravené týmto dohovorom, alebo ak si už tieto strany inak upravili svoje vzťahy týkajúce sa týchto otázok, sú tieto strany oprávnené uplatňovať túto dohodu alebo zmluvu namiesto tohto dohovoru alebo primerane upraviť svoje vzťahy, ak to uľahčí medzinárodnú spoluprácu.

(4) Strany, ktoré sú členmi Európskej únie, uplatňujú vo svojich vzájomných vzťahoch predpisy Spoločenstva a Európskej únie, pokiaľ existujú predpisy Spoločenstva alebo Európskej únie upravujúce predmetné otázky, ktoré sú uplatniteľné na konkrétny prípad, bez toho, aby bol dotknutý účel a cieľ tohto dohovoru a bez toho, aby bolo dotknuté jeho úplné uplatňovanie inými stranami.

ČLÁNOK 53

VYHLÁSENIA A VÝHRADY

(1) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe, urobiť jedno alebo viacero vyhlásení ustanovených v článku 3 ods. 2, v článku 9 ods. 4, v článku 17 ods. 5, v článku 24 ods. 3, v článku 31 ods. 2, v článku 35 ods. 1 a 3 a v článku 42 ods. 2.

(2) Každý štát alebo Európske spoločenstvo si môže takisto pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe, vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi vyhradiť právo neuplatňovať, čiastočne alebo úplne, ustanovenia článku 7 ods. 2 písm. c), článku 9 ods. 6, článku 46 ods. 5 a článku 47.

(3) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe oznámiť spôsob, ktorým zamýšľa uplatňovať články 17 a 19 tohto dohovoru, najmä pri zohľadnení použiteľných medzinárodných dohôd v oblasti medzinárodnej spolupráce v trestných veciach. Každú zmenu týchto informácií oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(4) Každý štát alebo Európske spoločenstvo môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásiť, že:

- a) nebude uplatňovať článok 3 ods. 4 tohto dohovoru; alebo
- b) bude uplatňovať článok 3 ods. 4 tohto dohovoru iba čiastočne; alebo spôsob, ktorým zamýšľa uplatňovať článok 3 ods. 4 tohto dohovoru.

Každá zmena takejto informácie sa oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(5) Iné výhrady nie sú možné.

(6) Každá strana, ktorá uplatnila výhradu podľa tohto článku, ju môže úplne alebo čiastočne odvolať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobudne platnosť dňom prijatia tohto oznámenia generálnym tajomníkom.

(7) Strana, ktorá uplatnila výhradu vo vzťahu k ustanoveniu dohovoru, sa nemôže domáhať uplatňovania tohto ustanovenia inou stranou; ak je táto výhrada čiastočná alebo podmienená, môže žiadať uplatňovanie takéhoto ustanovenia do tej miery, v ktorej ho sama prijala.

ČLÁNOK 54

ZMENY

(1) Zmeny dohovoru môže navrhnúť každá strana, generálny tajomník Rady Európy ich oznámi členským štátom Rady Európy, Európskemu spoločenstvu a každému nečlenskému štátu, ktorý pristúpil alebo bol prizvaný, aby pristúpil k tomuto dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 50.

(2) Každá zmena navrhnutá stranou sa oznámi Európskemu výboru pre problémy kriminality (CDPC), ktorý predloží Výboru ministrov svoje stanovisko k navrhovanej zmene.

(3) Výbor ministrov posúdi navrhovanú zmenu a stanovisko CDPC a môže prijať zmenu väčšinou ustanovenou v článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy.

(4) Text každej zmeny prijatej Výborom ministrov podľa odseku 3 tohto článku sa zašle stranám na prijatie.

(5) Každá zmena prijatá podľa odseku 3 tohto článku nadobudne platnosť tridsiaty deň po tom, čo všetky strany informovali generálneho tajomníka o jej prijatí.

(6) Na účely aktualizácie kategórií trestných činov uvedených v prílohe, ako aj z dôvodu zmeny článku 13, môže každá strana alebo Výbor ministrov navrhnúť zmeny. Generálny tajomník Rady Európy tieto zmeny oznámi stranám.

(7) Výbor ministrov môže prijať zmenu navrhnutú v súlade s odsekom 6 väčšinou ustanovenou v článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy po konzultácii so stranami, ktoré nie sú členmi Rady Európy a, ak je to potrebné, s CDPC. Zmena nadobudne platnosť po uplynutí jedného roka odo dňa, keď bola zaslaná stranám. Počas tejto lehoty môže každá strana oznámiť generálnemu tajomníkovi akúkoľvek námietku voči nadobudnutiu platnosti zmeny.

(8) Ak jedna tretina strán oznámi generálnemu tajomníkovi námietku k nadobudnutiu platnosti zmeny, zmena nenadobudne platnosť.

(9) Ak námietku oznámi menej ako jedna tretina strán, zmena nadobudne platnosť pre tie strany, ktoré námietku neoznámili.

10) Po nadobudnutí platnosti zmeny podľa odsekov 6 až 9 tohto článku a po oznámení námietky strany k tejto zmene, pre dotknutú stranu nadobudne zmena platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni oznámenia o jej prijatí generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Strana, ktorá uplatnila námietku, ju môže kedykoľvek odvolať oznámením generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

11) Ak bola zmena prijatá Výborom ministrov, štát alebo Európske spoločenstvo nemôže vyjadriť svoj súhlas byť viazaný dohovorom bez prijatia tejto zmeny.

ČLÁNOK 55

VÝPOVEĎ

(1) Každá strana môže kedykoľvek vypovedať dohovor oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

(2) Výpoveď nadobúda platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

(3) Tento dohovor sa však naďalej použije na vykonanie konfiškácie podľa článku 23, o ktorú sa požiadalo v súlade s ustanoveniami dohovoru pred dňom nadobudnutia platnosti výpovede.

ČLÁNOK 56

OZNÁMENIA

Generálny tajomník Rady Európy oznámi členským štátom Rady Európy, Európskemu spoločenstvu, nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na vypracovaní dohovoru, každému štátu, ktorý bol prizvaný, aby k nemu pristúpil a každej inej strane dohovoru:

- a) každý podpis;
- b) uloženie každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe;

- c) každý dátum nadobudnutia platnosti dohovoru v súlade s článkami 49 a 50;
- d) každé vyhlásenie alebo výhradu uplatnenú podľa článku 53;
- e) každý iný úkon, oznámenie alebo korešpondenciu týkajúcu sa dohovoru.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané vo Varšave, 16. mája 2005, v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archívoch Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené kópie každému členskému štátu Rady Európy, Európskemu spoločenstvu, nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na vypracovaní dohovoru a každému štátu, ktorý bol prizvaný, aby k nemu pristúpil.

Poznámka sekretariátu: Pozri vyhlásenie Európskeho spoločenstva a členských štátov Európskej únie pri prijatí dohovoru Výborom ministrov Rady Európy z 3. mája 2005: „Európske spoločenstvo/Európska únia a jej členské štáty opätovne potvrdzujú, že ich cieľom pri požiadavke zahrnutia „diskonekčnej klauzuly“ je zohľadniť inštitucionálnu štruktúru Európskej únie pri prístupe k medzinárodným dohovorom, najmä v prípade prenosu suverénnych právomocí z členských štátov na Európske spoločenstvo.

Účelom tejto klauzuly nie je obmedzenie práv alebo rozšírenie záväzkov strán, ktoré nie sú členmi Európskej únie vo vzťahu k Európskemu spoločenstvu/Európskej únii a jeho/jej členským štátom, nakoľko tieto sú tiež stranami tohto dohovoru.

Diskonekčná klauzula je potrebná pre tie časti dohovoru, ktoré patria do pôsobnosti Európskeho spoločenstva/Európskej únie, aby stanovila, že členské štáty Európskej únie sa nemôžu medzi sebou (alebo medzi nimi a Európskym spoločenstvom/Európskou úniou) dovolávať a uplatňovať práva a povinnosti vyplývajúce z dohovoru.

Toto neovplyvňuje skutočnosť, že dohovor sa v plnom rozsahu uplatňuje medzi Európskym spoločenstvom/Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane, a ostatnými stranami dohovoru na strane druhej; Európske spoločenstvo a členské štáty Európskej únie budú viazané dohovorom a budú ho uplatňovať ako ktorákoľvek strana dohovoru, ak je to potrebné, prostredníctvom legislatívy Európskeho spoločenstva/Európskej únie. Tým budú zaručovať plné dodržiavanie ustanovení dohovoru vo vzťahu k stranám, ktoré nie sú členmi Európskej únie.“

Príloha

- a) účasť v organizovanej zločineckej skupine a vymáhanie peňazí alebo inej výhody;
- b) terorizmus, vrátane financovania terorizmu;
- c) obchodovanie s ľuďmi a pašovanie migrantov;
- d) sexuálne vykorisťovanie, vrátane sexuálneho vykorisťovania detí;
- e) nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami;
- f) nedovolené obchodovanie so zbraňami;
- g) neoprávnené obchodovanie s odcudzeným a iným tovarom;
- h) korupcia a podplácanie;
- i) podvod;
- j) falšovanie a pozmeňovanie meny;
- k) falšovanie a pozmeňovanie výrobkov;
- l) trestné činy proti životnému prostrediu;
- m) vražda, závažné ublíženie na zdraví;
- n) únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka;
- o) lúpež alebo krádež;
- p) prevádzачstvo;
- q) vydieranie;
- r) falšovanie;
- s) falšovanie a pozmeňovanie; a
- t) zneužitie účasti na hospodárskej súťaži.